

Sygn. akt VIII C 1221/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kontrym

Protokolant: st. sekr. sąd. Monika Łukiańczyk

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2013 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...)r.l. z siedzibą w(...)

przeciwko **B. L.**

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 lutego 2012 r. strona powodowa (...) (...) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej B. L. kwoty 1080,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazała, iż na podstawie umowy cesji wierzytelności z dnia 11 marca 2011 r. nabyła od firmy (...) S.A. prawo do wierzytelności wobec pozwanej z tytułu świadczonych usług telekomunikacyjnych. Wskazała, iż pozwana do dnia dzisiejszego nie uregulowała swojego zadłużenia wynikającego z dokumentów finansowych:

- noty karnej nr (...) - MP z dnia 17.05.2007 r. na kwotę 600 zł płatnej do dnia 01.06.2007 r.
- noty karnej nr (...) - MP z dnia 01.06.2007 r. na kwotę 480 zł płatnej do dnia 18.06.2007 r.

W dniu 30 marca 2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie Wydział VI Cywilny wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, od którego pozwana skutecznie wniosła sprzeciw, w związku z czym nakaz zapłaty utracił moc a sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi.

W uzasadnieniu sprzeciwu wskazała, iż w ostatnim czasie znalazła się w szczególnej i niezwykle trudnej sytuacji rodzinnej, gdyż zmarła jej córka. Podniosła, iż nigdy nie uchylała się od spłat jakichkolwiek zobowiązań finansowych, ale sytuacja, w której znalazła się po śmierci dziecka wykluczyła ją z życia na długi czas. Zarzuciła ponadto, iż strona powodowa nie uwzględniła jej wniosku o spłatę zadłużenia w ratach.

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Na rozprawie w dniu 7 maja 2013 r. pełnomocnik pozwanej podniósł zarzut przedawnienia wskazując, że wierzytelność była już wymagalna w 2007 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 23 grudnia 2005 r. pozwana B. L. zawarła z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. W związku z zawartą umową pozwana zobowiązana była do zapłaty kwoty 1080 zł. Mianowicie kwoty 600 zł na podstawie noty karnej nr (...) -MP na kwotę 600 zł z dnia 17 maja 2007 r. płatnej do dnia 1 czerwca 2007 r. oraz noty karnej nr (...) -MP na kwotę 480 zł z dnia 1 czerwca 2007 r. płatnej do dnia 18 czerwca 2007 r. Pozwana nie wywiązała się z zobowiązania. W dniu 11 marca 2011 r. strona powodowa zawarła z (...) S.A umowę cesji wierzytelności na mocy której nabyła wierzytelność względem pozwanej.

Okoliczność bezsporna

Sąd zważył co następuję

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się zapłaty kwoty 1080,00 zł wywodząc swe roszczenie z treści not karnych: nr (...) -MP z dnia 17.05.2007 r. oraz nr (...) -MP z dnia 01.06.2007 r., wystawionych na nazwisko pozwanej przez ówczesnego wierzyciela (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w W., którego kolejnym następcą prawnym stała się strona powodowa. Okoliczności zawarcia powyższych umów pozostawały bezsporne.

Istota sporu sprowadzała się do rozważenia kwestii, czy na pozwanej nadal spoczywał obowiązek świadczenia na rzecz strony powodowej z uwagi na podniesienie zarzutu przedawnienia roszczenia. Pozwana wskazała, iż usługi telekomunikacyjne rzeczywiście były na jej rzecz świadczone, dlatego też nie kwestionowała w sprzeciwie od nakazu zapłaty wysokości zadłużenia.

W ocenie Sądu zarzut przedawnienia roszczenia podniesiony przez pozwaną należało uznać za zasadny.

Jak stanowi art. 117 k.c., roszczenia majątkowe co do zasady ulegają przedawnieniu, co oznacza, że po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia. W konsekwencji, jeżeli dłużnik skorzysta z przysługującego mu prawa podmiotowego i podniesie zarzut przedawnienia sąd jest zobligowany oddalić powództwo uprawnionego. Roszczenie nie gaśnie, nadal jest uznawane za prawnie istniejące, jednakże wyłączona zostaje możliwość jego przymusowego zrealizowania.

Zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata.

Stosownie do art. 120 § 1 k.c. bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wskazać należy, iż roszczenie staje się wymagalne z nadejściem momentu, w którym świadczenie ma być spełnione. Wymagalność roszczenia należy łączyć z nadejściem ostatniego dnia pozwalającego dłużnikowi spełnić świadczenie zgodnie z treścią zobowiązania (por. wyrok SN z 3.02.2006 r., I CSK 17/05).

W rozpoznawanej sprawie roszczenie dochodzone pozwem było wymagalne w dniu 01.06.2007r. w zakresie kwoty 600 zł oraz w dniu 18.06.2007 r. w zakresie kwoty 480 zł.

Z upływem dnia określonego jako termin płatności rozpoczął bieg trzyletni termin przedawnienia roszczeń, który upłynął z dniem 01.06.2010 r. w stosunku do kwoty 600 zł oraz z dniem 18.06.2010 r. w stosunku do kwoty 480 zł. W rozpoznawanej sprawie nie nastąpiło jakiegokolwiek ze zdarzeń powodujących przerwanie lub zawieszenie biegu terminu przedawnienia, zaś pozew wniesiono w dniu 14 lutego 2012 r., a więc ponad rok po upływie okresu przedawnienia.

Z tych też powodów powództwo podlegało oddaleniu.

Wskazać należy ponadto, iż poprzez cesję nastąpiła zmiana podmiotowa w zakresie tego samego stosunku prawnego, zaś nabywca wierzytelności wstąpił we wszystkie prawa i zobowiązania zbywcy. Dłużnikowi przysługują zatem

przeciwko nabywcy wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości przelewie (art. 513 k.c.), dotyczy to również zarzutu przedawnienia.